

XXVIII

Ні, ви не мали згляду надо мною!
Хоч око в око ви не сміли стати,
Не сміли свої правди нам сказати —
Ви підступом побили мя без бою!

Щоб над безсильним, хорим показати
Звірячу силу, ви добов нічною
Напали мя, мов вовк за звіринію,
Ви чатували на порозі хати.

Ви права сторожі? Ні, право в вас
Лиш щит, котрим безправ'я закриваєсь!
Судіть мене, та вас осудить час!

Нехай тепер безсильно розбиваєсь
Мій крик о зимні стіни, прецінь раз
Він вирвесь, і ваш сон його злякаєсь.

7 сент[ября] 1889